

Osobný vzrast

Vzrast až po zrelosť zvanú trpezlivosť

Na povzbudenie

Dôverovať Bohu v boji proti nepriateľovi

man

Kto ma poteší?

Biblia kladie veľký dôraz na medzilidské vzťahy. Sme vyzvaní cez Písmo, aby sme si naprávali veci medzi sebou, lebo dobré vzťahy sa často narušajú. Keď príde k narušeniu vzťahu, môžeme sa domnievať, že nie my sme toľko vinní, koľko druhá strana, ale pri každom stretnutí odvraciame pohľad, nevieme si vybrať slová a vedomí sme, že to tak nemôže zostať.

2. Korint'anom 2:2 hovorí: „*Ved' ak ja zarmútím vás, kto potom poteší mňa, ak nie ten, koho som zarmútil?*“

Kto poteší mňa, ak nie ten, koho som zarmútil? Zneje to naopak. Ak som ja spôsobil zármutok, prečo ja potrebujem potešenie? Pretože ten narušený vzťah s blíznym naruša môj vzťah s Bohom. Môžem zapríčiniť škodu alebo urážku, alebo celkom naopak – byť presvedčený, že som sa zachoval správne a vôbec v ničom neschybil, predsa vzťah je narušený, niekto je zarmútený.

Môžem sa dokonca modliť k Bohu, aby odišli odo mňa trápne myšlienky a zlé pocity, aby ma Pán potešil v mojom zármutku, ale to sa nestane. Písmo je jasné – bez odpúšťania nieto odpustenia. Tak ako na to?

„*Keby si teda prinášal dar na oltár a tam by si sa rozpamätal, že tvoj brat má niečo proti tebe, nechaj svoj dar tam pred oltárom a odíď; najprv sa zmier so svojím bratom a až potom príď a obetuj svoj dar*“
(Matúš 5:23-24).

Napravím si veci, urovnám cestu, ponížim sa, lebo to je jediný spôsob – to je Boží spôsob. Neváhajme robiť tak, „*aby nás neoklamal satan, ved' jeho zámery poznáme*“ (pozri 2. Korint'anom 2:11).

editoriál

Keď čítame Božie slovo, trávime chvíle s Pánom v modlitbe a keď počujeme Boží hlas, ktorý prehovára do hĺbky nášho srdca, je to ako keby sme sa napili čerstvú vodu počas horúceho letného dňa. Pri nohách Pána Ježiša Krista nachádzame pokoj duše, naša myseľ sa upokojí a aj ťažkosti, ktorým čelíme, sa zdajú byť menšie, lebo vidíme veľkosť všemohúceho Boha.

Avšak len čo odvrátíme pohľad od Biblie, postavíme sa z kolien alebo vyjdeme z cirkevnej budovy, nepriateľ sa snaží pripraviť nás o všetko, čo sme s Pánom prežili. Boj o tvoj vnútorný pokoj, o tvoje myšlienky a o tvoju pozornosť je bojom vekov. Všetky mocnosti tmy sú zamerané proti tým, ktorí sa usilujú udržiavať si živý vzťah s Bohom. A čo nám radí Písmo? Neprestajne sa modlite, naplňajte sa Božím slovom, nepripodobňujte sa tomuto svetu, utekajte pred telesnými žiadosťami, vzoprite sa diablu.

Aké je to povzbudenie? Ved' práve som vstal z modlitby, práve som bol na bohoslužbe – a ani chvíľa oddychu? Áno, kresťanský život je boj, a len ten, kto vytrvá, bude víťaz. Nevypínaj sa zo zdroja života, nerob si prestávku od Pána. Ak si Božie dieťa, tvoj duchovný život nie je len čas, ktorý stráviš v zbore alebo na kolenách, ale každá chvíľa tvojho dňa. Buď napojený na Pána neustále.

Moje pranie pre vás, vážení čitatelia, je, aby aj chvíle strávené pri čítaní tohto čísla časopisu boli pre vás povzbudením, budovaním, napomenutím a pomocou na udržiavanie živého vzťahu s Pánom Ježišom Kristom.

Jana Záhorcová
Zodpovedná redaktorka

manna

Kresťanský časopis „Manna“ je štvrťročník a je dostupný zdarma, financuje sa dobrovoľnými príspevkami. Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy.

Vydáva: „Manna“
Združenie pre propagáciu kresťanských hodnôt
Vychádza štyri razy do roka, a to v marci, júni, septembri a decembri.

Adresa redakcie:
Manna, Radnička 23,
21472 Kulpín, Srbsko.
E-mail: casopis.manna@gmail.com

Bankový účet: 160-930303-51
Banca Intesa a.d.
Zodpovedná redaktorka:
Jana Záhorcová

Dizajn:
Alen Kačansky

Jazyková korektúra:
Anna Pintírová

Technickí redaktori:
Tatiana Valová,
Sára Červeniová,
Filip Anđelić

Distribúcia pre Srbsko:
Dejan Lakatoš
0631471048
dejan.lakatos02@gmail.com

Prešlo jazykovou korektúrou.
Príprava a tlač: Širkaprint-Padina.
September 2025.
www.manna.org.rs

P R E S L O	PEROM KAZATEĽA
	4 Pán Ježiš, náš Obhajca
	6 Mesto ležiace na vrchu
	TÉMA ROKA
	8 Skúmajúca modlitba
	PRE TÍNEĎŽEROV
	10 Tvoja odpoveď na Božie povolanie
	NA ZAMYSLENIE
	11 Výzvy mládeže 21. storočia
	14 Verný alebo lenivý
OSOBNÝ VZRST	
16 Vzrast až po zrelosť, 1. časť	
NA POVZBUDENIE	
17 Čomu som veril, nestačí	
18 Dôverovať Bohu v boji proti nepriateľovi	
20 Staráš sa a znepokojuješ	
Z HL'ADISKA PÍSMO	
22 Telesnosť	

Pán Ježiš, náš Obhajca

„Moje dieťaťká, toto vám píšem nato, aby ste nezhršli. A keby niekto zhršil, máme prímluvcu u Otca, Ježiša Krista, spravdivého.“ 1. epištola Jána 2:1

Aké tragické je žiť život bez skutočného obhajcu. Každý z času na čas potrebuje príhovorca. Skutočný obhajca je priateľ, ktorý ovplyvňuje druhého v náš prospech. Na súde obhajca obhajuje obvineného slovami, ktorými žiada o odpustenie. Nikdy neboli vyslovené vzácnejšie slová ako tie, ktoré napísal Ján: *„Moje dieťaťká, toto vám píšem nato, aby ste nezhršli. A keby niekto zhršil, máme prímluvcu u Otca, Ježiša Krista, spravdivého.“ 1. epištola Jána 2:1*

Ako môžeme naplno využiť Kristovu službu obhajcu? Advokát je účinný iba vtedy, keď mu jeho klient dôveruje s pravdou. Nemá zmysel ísť na súd a hovoriť svojmu právnikovi polopravdy. Keď sme ochotní zvaliť všetky svoje hriechy, problémy a výhrady na Pána, len vtedy nás On môže správne obhajovať. Advokát je účinný iba vtedy, keď je klient ochotný čeliť primeraným trestom za svoj zločin. Advokát sa neháda o našu nevinu, ani nepopiera obvinenia vznesené proti porušiteľovi zákona. Namiesto toho, advokát prosí o milosrdenstvo. Keď si plne uvedomíme, ako veľmi potrebujeme Božie milosrdenstvo, odpustenie a milosť, oceníme veľkosť nášho advokáta v Kristovi. Advokát má vedomosti, ktoré klient nikdy mať nebude. Keď priateľ stojí ako sprostredkovateľ a rieši konflikt, je schopný vidieť pravdu s väčšou jasnosťou a objektivitou.

Advokát nie je zatemnení subjektívnymi emóciami. Obhajca, prímluvca je objektívny, a preto je aj účinný. Advokát vie všetko o okolnostiach klienta.

Keď sa Kristus za nás prihovára, je si vedomý našich slabostí, nedostatkov a krehkostí. Ježiš prináša všetky fakty za nás, teda v náš prospech, aby nás obhájil. Advokát pozná mnoho prípadov, keď klienti odmietli priznať svoj hriech a trpeli večnými následkami. Biblia nás učí vyznať, priznať a opustiť svoj hriech. Pán Ježiš, nebeský advokát, vie o veľkom množstve ľudí, ktorí si neuvedomili bezplatné výhody Jeho služby. V dôsledku toho je viac ochotný oslobodiť svojich klientov kvôli katastrofálnym následkom tých, ktorí sa na Jeho službu nespoliehali. Chceš, aby ťa Pán Ježiš obhájil alebo nie?

Advokát má veľký súcit so svojimi klientmi. Veľa času, energie a nákladov sa venuje obrane každého, kto vyzýva Ježišovo meno. Nešetrí ničím, len aby unikli z plameňov pekla. Advokát vykonáva aj služby obnovy, napravenia a zmeny. Vďaka takejto dôkladnej znalosti svojho klienta je advokát v jedinečnej pozícii, aby poradil každému ochotnému srdcu, aby zväzil všetky svoje možnosti v Ňom.

Advokát je schopný využiť výhody získané z miliónov prípadových štúdií. Ježiš o nás vie všetko. Vie všetko o každom človeku, ktorý kedy žil. Nič ho neprekvapuje ani nepresahuje jeho úroveň skúseností. Advokát prezentuje náš prípad slovami, expertízou a emóciami, ktoré sú mimo ľudského chápania. Pán Ježiš nás zastupuje s nadprirodzenou milosťou, múdrosťou a láskou, ktorá spôsobuje večné rozdiely. Ak sa mu dáme obhajovať, náš život dostane vyššiu úroveň a dimenziu. Obhajca dokáže konať svoje zázraky iba pre tých, ktorí skutočne veria. Žiaľ, obhajca sa nedokáže ujať prípadu tých ľudí, ktorí nie sú ochotní volať na Neho a zdôveriť sa Mu o príhovor.

Obhajca dokáže uplatniť nadprirodzené sily, ktoré sú dostupné iba Jemu. Žiadny človek nemá prístup k nadprirodzeným zdrojom, ktoré má k dispozícii Ježiš. Jeho myšlienky sú vyššie než naše myšlienky a Jeho cesty presahujú našu úroveň chápania.

Ježiš Kristus, ako Obhajca, nikdy neprehral ani jeden prípad. Môžeme si byť istí, že keď prosíme Pána o Jeho príhovornú pomoc, On nám dokáže zabezpečiť víťazstvo nad všetkými silami. Sme viac ako víťazi v Ježišovi Kristovi.

Jaroslav Andrášik

**Keď sme ochotní
zvaliť všetky svoje
hriechy, problémy
a výhrady na Pána,
len vtedy nás On
môže správne
obhajovať.**

Mesto ležiace na vrchu

Ježišova kázeň na vrchu pritiahla množstvo ľudí. On rozprával inak, Jeho slová obohacovali, triafali do stredy terča, boli mocné, zaujímavé a pozývali k zmene, radikálnej zmene. Evanjelista Ján v 8. kapitole zapísal Ježišove slová: „*Ja som svetlo sveta. Ten, kto mňa nasleduje, nebude chodiť vo tme, ale bude mať svetlo života.*“ Svetlo je silné, môžeme ho vymerať a akékoľvek je malé, je dostatočne silné na to, aby odohnalo tmu. Svetlo vplýva na okolie, nemusíš ho nahovárať.

Svet nemá svetlo života, a preto ani nevidí koniec cesty, ktorou ide. Ide do pekla, do nekončiacich múk. Nedaj sa oklamať diablovi, že si slabý, že si ničím, nedokážeš veľa a že tvoj život je škoda a strata. Nie, Ježiš je silný, je niekým a má plán pre tvoj život. Keďže si dovolil Pánovi, aby vládol v tvojom živote, ty máš veľké bohatstvo a veľký vplyv na svoje okolie. Svetlo osvecuje všade, kam príde – osvecuje cestu, ktorou máme ísť, osvecuje dušu, keď tmavá depresia chce zvíťaziť nad nami, osvecuje a ukáže,

čo je hriech a osvecuje a vyslobádza nás od tajných vecí, ktoré nechceme zdieľať s nikým. Ježiš je svetlo.

V Matúšovi 5:14 Ježiš hovorí: „*Vy ste svetlom sveta...*“ Hovorí to aj nám dnes – keď sme prijali Pána Ježiša do svojho života a dovolili, aby nás viedol, stávame sa svetlom.

V Egypte, keď izraelský národ bol zotročený, Boh ho chcel vyviesť a zároveň doviesť do Zaslúbenej zeme, aby mu slúžil v slobode, a vtedy spôsobil rany. Čítame v 2. Mojžišovej 10:21-23: „*A Hospodin riekol Mojžišovi: Vystri svoju ruku k nebesiam, a bude taká tma na Egyptskej zemi, že ju budú môcť nahmatať. Vtedy vystrel Mojžiš svoju ruku k nebesiam, a povstala hustá tma po celej zemi Egyptskej, ktorá trvala tri dni. Nevideli jeden druhého, ani nepovstal nikto zo svojho miesta ani sa nepohol za tri dni, ale všetci synovia Izraelovi mali svetlo vo svojich bydliskách.*“

Aká to bola tma, ktorá sa mohla ohmatať? Predstavujem si, že bola ako hustá hmla.

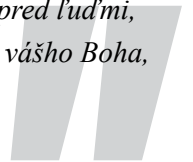
Sú mestá v doline, na rovine, v hore alebo na poli a môžu sa ukryť, ale na vrchu sa nemôže ukryť, je viditeľné zďaleka.

Boh dokázal svoju moc aj v tom, že synovia izraelskí mali svetlo. Tak Boh ukázal na koho strane stojí a kto je Jeho národom. Tma sa násilne chce vkradnúť do našich srdiec, chce bývať v našich domácnostiach a nepýta sa, či smie. Tma sa tlačí dnu, prináša strach, rozlučuje, zaťažuje a okráda. Tma je neprítomnosť svetla.

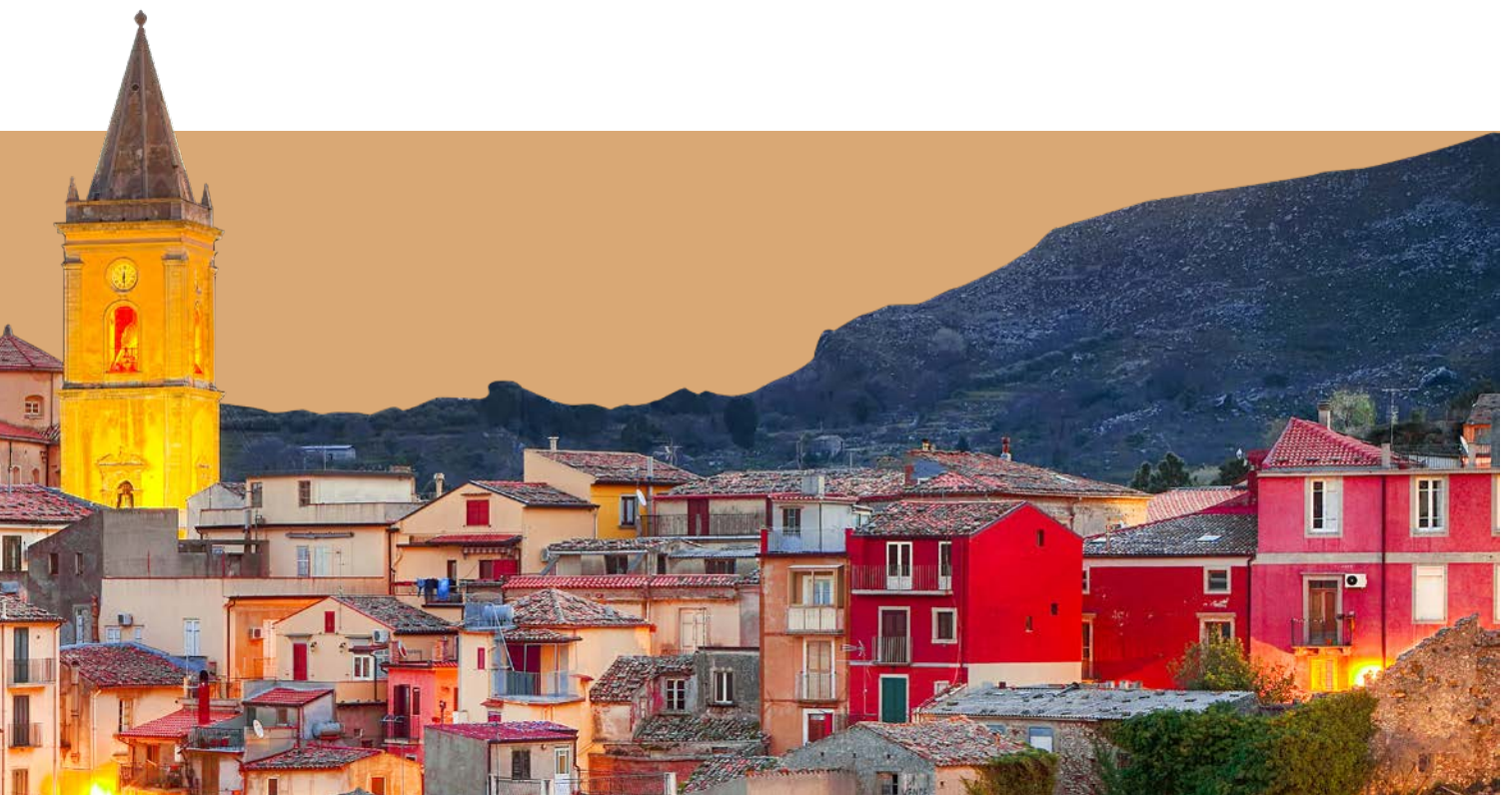
Tam, kde je Ježiš prítomný, tma nemá miesta. Akákoľvek bola tma hustá v Egypte a v tomto svete, keď je Ježiš v tvojom dome, máš nádej a svetlo. Tma môže byť silná, ale aj to najslabšie svetlo je silnejšie. A rozdiel je viditeľný, len ty musíš pustiť Ježiša do domu a postarať sa, aby zostal, lebo my svojím rozumovaním často vyhodíme Pána zo svojho domu. Čítajme ďalej, čo nám zaznamenal Matúš 5:14: „...Mesto ležiace hore na vrchu nemôže sa ukryť. Ani nezapaľujú sviece nato, aby ju postavili pod nádobu, ale na svietnik, a svieti všetkým, ktorí sú v dome.“ Sú mestá v doline, na rovine, v hore alebo na poli a môžu sa ukryť, ale na vrchu sa nemôže ukryť, je viditeľné zďaleka.

Ježiš to prirovnáva k svietniku - aby bola svieca použitá na 100 percent, na čo je určená, nekladie sa pod nádobu. Po prvé, nikomu neosvecuje priestor a po druhé, rýchlo zhasne, lebo nebude mať dobré podmienky. Svieca sa kladie na svietnik. Svietnik je na stole a jeho funkciou je, aby svieca bola vyššie, teda aby svietila všetkým, ktorí sú v dome. Každý z nás, buď vedome, alebo nevedome, vplyvame na svoje okolie ako svieca, ktorá horí. Niekedy je to pozitívny vplyv ako svetlo a teplota, inokedy negatívny vplyv ako dym, a nemôžeme to zastaviť. Môžeme však byť taká svieca, ktorá bude viesť ľudí ku Kristovi, aby našli spasenie svojej duše. Prečo by sme sa ukrývali a uťahovali? Po prvé, nemôžeme sa ukryť a po druhé, máme takú drahocennú vec v živote – Ježiša ako svojho Spasiteľa a priateľa.

Matúš 5:16: „Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Boha, ktorý je v nebesiach!“

Darko Širka

Skúmajúca modlitba

Modlitba nie je len o rozprávaní, ale aj o počúvaní. Nie vždy sa máme pýtať: Bože, urobíš pre mňa toto? Niekedy sa musíme zastaviť a opýtať: Bože, čo si Ty myslíš o mne? O mojom živote? O mojej ceste?

To je skúmajúca modlitba – modlitba úprimného hľadania Božieho názoru, Jeho pohľadu, Jeho vôle. Je to modlitba tých, ktorí nechcú žiť len „dobrý“ život, ale Boží život. Nie podľa vlastnej predstavy, ale podľa Jeho plánu.

Nie je ľahké dať sa skúmať. Ani lekárom, ani ľuďom – a už vôbec nie Bohu. Väčšina z nás má prirodzenú obranu: chrániť si svoje vnútro. Nechceme, aby nám niekto „hovoriť do života“. Často si ani my sami nechceme priznať, čo je v nás. A predsa – skutočný duchovný rast sa začína práve tam, kde dovoľíme Bohu nazrieť za oponu.

Skúmajúca modlitba nie je bežná prosba. Nie je to zoznam vecí, ktoré chceme od Boha. Je to modlitba tých, ktorí sa neboja pravdy. Tých, ktorí chcú viac než Božie požehnanie – chcú Boha samotného. Je to rozhodnutie byť úprimný pred Bohom. Dovoľiť Mu pozrieť sa na všetko. Aj na to, čo by sme najradšej nechali v tme.

„Skúmaj ma, Bože, a poznaj moje srdce, skúšaj ma a poznaj moje zmýšľanie! Hľad', či som na ceste trápenia a ved' ma cestou večnosti!“ – Žalm 139:23-24

Táto modlitba Dávida je jednou z najúprimnejších výziev v Biblii. Dávid, muž podľa Božieho srdca, nerobil zo seba dokonalého. Práve naopak – vedel,

že potrebuje byť preskúmaný. Pretože aj s dobrými úmyslami sa dá zablúdiť. Aj čisté srdce sa môže postupne zakaliť. Aj veriaci človek môže zablúdiť bez toho, aby si to uvedomil.

Pane, ukáž mi, čo by som inak nikdy nevidel – je to modlitba, v ktorej človek neuteká od pravdy, ale ju hľadá. A prosí Boha, aby odhalil skryté veci, aj tie, ktoré ešte nie sú viditeľné navonok.

„Kto si uvedomuje svoje poblúdenia? Zbav ma aj skrytých vín.“ – Žalm 19:13

„Ten, kto rád prijme napomenutie, miluje poznanie, kto nenávidí výčitku, je hlupák.“ – Príslovia 12:1

Skúmajúca modlitba je akt dôvery. Bohu hovoríme: Ukáž mi, čo nevidím. Odhaľ, čo zakrývam. Povedz mi pravdu, hoci bolí. Je to forma duchovnej otvorenosti, ktorú si Boh veľmi váži. On nehľadá dokonalosť, ale čestnosť. Hľadanie Božej tváre znamená, že už nechceme rozhodovať podľa vlastnej múdrosti. Chceme poznať Jeho vôľu. Niekedy sa Božia vôľa neukáže hneď. Prichádza ako svetlo pri úsvite – postupne. Ale kto sa pýta, ten raz porozumie. Skúmajúca modlitba nás vedie k vnútornej citlivosti: učíme sa rozpoznávať, kedy nás Boh zastavuje, napomína alebo vedie novým smerom.

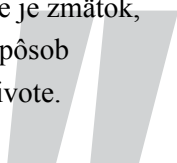
Chcem, aby sme si všimli ešte jednu vec, o ktorej písal apoštol Pavel. *„A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovením zmýšľania, aby ste vedeli rozoznať, čo je Božia vôľa, čo je dobré, čo mu je príjemné, čo je dokonalé“* (Rimanom 12:2).

Apoštol tu hovorí, že existuje jedna podmienka, aby sme mohli rozoznať, čo v našom živote je Božia vôľa a čo nie je. Potrebné je obnovovať si zmysľanie na základe Božieho slova a nepripodobňovať sa tomuto svetu. Teda nedovoliť, aby svetské trendy formovali náš život, lebo to iste nie je Božia vôľa. Teda cesta posvätenia je tá, ktorá nám zľahčuje pri skúmaní Božej vôle, dokonca apoštol Pavel hovorí, že je to podmienka.

Práve preto kľúčovým nástrojom tejto modlitby je Božie slovo. Bez neho by sme nevedeli, ako vyzerá Boží štandard. Biblia je zrkadlom, do ktorého sa modlitebne pozeráme – nie s cieľom získať vedomosti, ale s cieľom byť premenení.

„Ved' Božie slovo je živé a účinné, ostrejšie ako akýkoľvek dvojsečný meč. Preniká až po oddelenie duše od ducha a kĺbov od špiku a rozsudzuje túžby a úmysly srdca.“ – Židom 4:12

Taktiež dôležitým aspektom je aj hlas Ducha Svätého v nás. Musíme si teda uvedomiť, že modlitba je rozhovor v oboch smeroch a ako my hovoríme Bohu, Boh tiež hovorí nám. Duch Svätý ukazuje na oblasti, ktoré potrebujú pokánie, prináša svetlo tam, kde je zmätok, a povzbudzuje, keď klesáme. Je to Boží spôsob osobného vedenia, ktoré potrebujeme v živote.

Vladimír Zima

**Je to modlitba tých,
ktorí sa neboja pravdy.**

citáty

- „Srdce, ktoré Boh nepreskúmal, nie je bezpečné ani pred sebou samým.“
– A.W. Tozer
- „Najnebezpečnejšie klamstvo je to, ktoré si hovoríme sami.“
– Oswald Chambers
- „Pane, ukáž mi pravdu o mne a daj mi milosť ju prijať.“
– Dietrich Bonhoeffer

výzvy

Napíš si tieto štyri otázky a odpovedz na ne v modlitbe:

- Je niečo v mojom živote, čo nevidím, ale Ty áno?
- Som tam, kde ma chceš mať?
- Čo chceš, aby som zmenil?
- Aký je Tvoj pohľad na moju službu, moje slová, moje vzťahy?

Tvoja odpoveď na Božie povolanie

Mnohokrát máme boj v myšliach, keď sa nastoľuje otázka, čo je naše povolanie v Božom kráľovstve. Mnohokrát sa modlíme: „Bože, čo je tvoja vôľa? Čo chceš, aby som robil?“ Keď však príde odpoveď na naše modlitby, aká je naša reakcia? V Božom slove vidíme človeka, ktorý mal bližší vzťah s Bohom ako hocikto iný v jeho generácii, ale keď prišlo povolanie do jeho života, začal sa vyhovárať a vyjednávať s Bohom. Bol to Mojžiš, človek, ktorého dnes vidíme ako veľkého duchovného vodcu, ale keď prišlo Božie povolanie do jeho života, on sa vyhováral.

„Kto som ja?!“ (Exodus 3:11)

„Neposlúchnu ma.“ (Exodus 4:1)

„Nie som výmluvný človek.“ (Exodus 4:10)

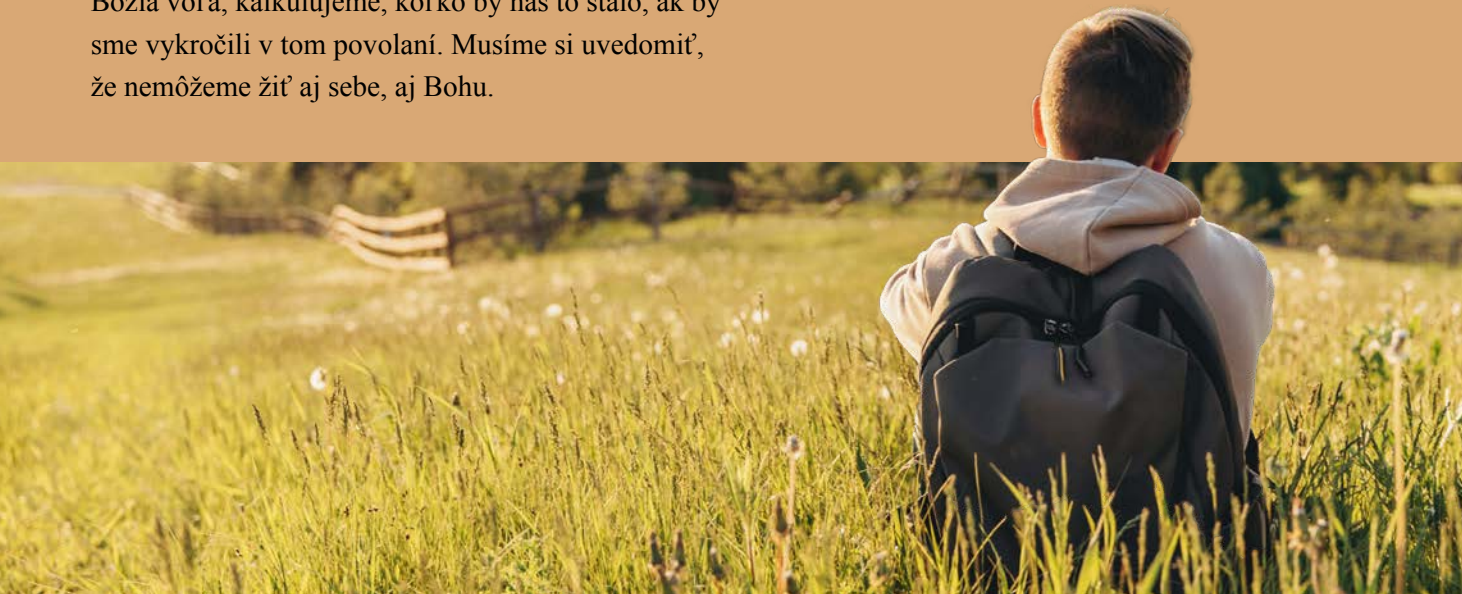
„Pošli koho máš poslať.“ (Exodus 4:13)

Vidíme tu štyri výhovorky Mojžišove. Toho, ktorý sa rozprával s Bohom, počul Boží hlas, videl ako sa palica obrátila na hada, videl Božie znamenia, ktoré mu Boh dal ako potvrdenie, že ho povoláva, a predsa sa vyhováral. Mnohokrát máme Božie povolanie v našom živote, ale pre našu telesnosť nechodíme v ňom. Radšej sa vyhovoríme a povieme si, že možno to ani nie je Božia vôľa, kalkuluje, koľko by nás to stálo, ak by sme vykročili v tom povolaní. Musíme si uvedomiť, že nemôžeme žiť aj seba, aj Bohu.

Buď si vyvolíme svoju vôľu a to, čo nám zodpovedá, alebo si vyberieme Božiu vôľu a zriekame sa svojich cieľov, žiadostí a hotoví sme zaplatiť cenu Jeho povolania. Boh hľadá ľudí, ktorí sú hotoví ísť s Ním na 100% bez výhovorky, bez vyjednávania, bez kompromisu. Izaiáš, keď videl slávu Božiu vo videní a dostal povolanie, povedal tieto slová: „*Hľa, tu som, pošli ma*“ (Izaiáš 6:8).

Bez ohľadu na situáciu, v ktorej sa nachádzaš, bez ohľadu na prekážky, na ťažkosti, na cenu, ktorú je potrebné zaplatiť, Boh hľadá ľudí, ktorí sú hotoví povedať tieto slová. Bohu nie sú až tak potrebné naše talenty, schopnosti, zdroje, naša výrečnosť alebo čokoľvek by sme mohli ponúknuť a vyprodukovať my sami. Boh hľadá a očakáva naše úplné odovzdanie sa Jemu a Jeho vôli. Bez kompromisu, bez výhovorky, položiť seba ako živú obeť pre Jeho slávu a Jeho kráľovstvo. Či sme dnes hotoví povedať: „Tu som, pošli mňa“?

Nikola Hromčík

Výzvy mládeže 21. storočia

Joe Campetella je pastorem v Palm Beach, Florida. S manželkou a deťmi sú tam už šesť rokov. Predtým boli evanjelisti, viac než osem rokov cestovali po svete a kázali evanjelium Ježiša Krista. Aktivne slúži dvadsaťtri rokov. Miluje venovať svoj čas a svoj život Pánovi.

Ste prvýkrát v Srbsku?

Už štvrtýkrát. Prvýkrát som tu bol, keď som mal 15 rokov, asi to bolo v roku 1993. V tom čase východná Európa opúšťala komunizmus. Bola to celkom iná kultúra, ľudia si začínali vychutnávať novoobjavenú slobodu a ich životy sa menili. Mali sme možnosť vidieť Juhosláviu ako vychádza z tyranie. Jedli sme kapustové rolky – sárnu – na ktoré nikdy nezabudem, pokým žijem. Po jedle sme si vždy dali horúci čaj alebo kávu, čo bolo pre mňa niečo nové. Kázali sme v niekoľkých zboroch v bývalej Juhoslávii. Potom som znovu prišiel, keď som mal asi 18 rokov, a mali sme asi tú istú cestu ako minulý raz. A tretíkrát sme tu boli asi v roku 2002 alebo 2003, keď na vlasti bol predseda Milošević, takže to bol celkom iný zážitok. Bolo nám povedané, aby sme sa nedomodlili vo verejnosti, aby sme nehovorili o Ježišovi, aby sme nikomu nehovorili, že kážeme. Na hranici nás uvítala zbraň kalašnikov, vyviedli nás z vozidla, postavili k stene a prezreli si naše veci. Boli sme na smrť vydesení. Ale aj napriek tomu, Boh konal ozajstné divy pred našimi očami. Počas bohoslužby jedna žena so zdeformovanou dlaňou požiadala o modlitbu a na tej bohoslužbe jej dlaň bola uzdravená. Všetci to videli, bola to silná chvíľa. A teraz som tu po štvrtýkrát – na mládežníckom kempe a veľmi sa nám páči čas, ktorý tu trávim.

Máte skúsenosť v práci s mládežou?

Áno, začiatok mojej služby poznačuje práca s mladými ľuďmi. Bol som vedúcim mládeže 6 rokov. Taktiež som cestoval a slúžil mládeži a v tom čase sme získali asi 100 duší v našom zbore. Každý týždeň sme sa schádzali na mládežnícke stretnutia a chodili sme aj na mládežnícke misijné cesty do Guatamaly v Strednej Amerike, tiež do Nikaraguy. V Nikaraguy sme videli chromého chlapca ako si zastal z vozíka, bol uzdravený. Šli sme spolu do Írska a mnohí mladí prišli do zboru. Mnohí z nich prijali Svätého Ducha. Bolo to silné! Prácu s mládežou poznačilo veľa pizzy, veľa stolného tenisu a veľa prebdených nocí.

Čo je podľa Vás najväčšia potreba súčasnej mládeže?

Najväčšia potreba je opravdivé prežitie s Bohom. Mnohí mladí kresťania majú Ježiša vo svojej mysli, majú Ježiša v teórii, ale nikdy si neuvedomili, že Ježiš je skutočná osoba. Je úroveň moci, ktorá prichádza cez zjavenie, že Ježiš je skutočná osoba, ktorá je tu prítomná. Potrebné je prijať zjavenie, že Boh je blízko a že môžeme s Ním mať skutočný vzťah. Médiá dokázali veľký technologický zázrak tým, že spojili všetkých po celom svete. Jedným dotykom prsta sme spolu. To však spôsobilo veľa škody v oblasti schopnosti sústrediť sa na Boha. Čítal som knihu Žijúci v plytčine (Living in the Shallows) o tom, ako internet zmenil zmýšľanie z lineárneho na nesústavné. Dobrí sme v posúvaní obsahov na obrazovke a v uchovávaní spomienok v krátkodobej pamäti, ale je veľmi ťažké pre túto generáciu čítať knihu.

A to škodí našej modlitbe, škodí to nášmu sústredeniu sa na Boha. Odporúčam ľuďom, aby vypožili mobilné telefóny, aby unikli technológii a aby našli miesto, kde sa budú stretať s Bohom, až kým sa im nezjaví. On zmení váš život znavždy.

Aké nebezpečenstvá alebo pokušenia najviac ohrozujú mladých ľudí dnes?

Myslím si, že satanovou najväčšou zbraňou sú médiá. Satan používa médiá, aby šíril svoje idey a názory. Biblia hovorí v liste Efezským, že svet sa riadi satanovými túžbami. Ako? Tak, že vloží idey do mysle tejto generácie. Je to veľkou pascou. Buď si to chcú priznať, alebo nie, výskumy ukazujú, že väčšina mladých ľudí sa v niektorom bode stretá s pornografiou prostredníctvom mobilných zariadení, teda cez médiá. A žiaľ, väčšina sú aj závislí na pornografii. Je to opakujúci vzorec správania sa, teda nie je to niečo, čo vykonali raz a skončili s tým. Výskum médií a sociálnych sietí je nový, ale uvedomujeme si, že sociálne siete ľudí nespájajú, skôr rozdvájajú. Nedáva to pocit spojenia, ale pocit izolácie. Neprináša vyplnenie, ale depresiu. Úplne opak od toho, čo sľubuje. Mladým odporúčam, aby sa vzdialili od toho. A ak je niekto zviazaný duchom pornografie, ak bojuje s takou túžbou, nech zničí ten mobilný telefón. Zadovážte si obyčajný telefón, aby ste nemali k tým veciam prístup a obráťte svoju myseľ na Ježiša. Funguje to! Počul som svedectvá zo všetkých krajín sveta od mladých, ktorí mi hovorili: „Pastor Campetella, urobil som tak, ako si mi povedal, nepoužívam smartphome, zohnal som si obyčajný telefón a už rok som nepozeral pornografiu.“ Takže to je moje povzbudenie pre túto generáciu.

Akú úlohu by mala cirkev zohrávať v živote mladých ľudí?

Cirkev by mala mať úlohu vedenia – kresťanský život je najlepší život, ak by tomu nebolo tak, robil by som niečo iné. Prvá úloha cirkvi je byť svetlom. Ježiš povedal, že sme mesto postavené na vrchu, ktoré nemôže byť ukryté. Ľudia by sa mali na nás pozerat' a vidieť, že sme iní.

Druhú úlohu, ktorú nám Ježiš zveril, je byť soľou. Prikázal nám, aby sme sa milovali. Cirkev by mala prejavovať bezpodmienečnú lásku všetkým ľuďom, bez ohľadu na to, kým sú. Pavel povedal, že nie je ani Žid, ani Grék, ani otrok, ani slobodný, ani žena, ani muž – všetci sme jedno v Kristovi. Takže máme mať soľ a tá soľ je láska. Tá láska navádza ľudí, aby otvorili svoje srdcia pre cirkev a Boha. Tretia úloha cirkvi je byť svedkovia. Svedok nielenže svieti a miluje, svedok hovorí. Hovoríme svoje svedectvá, povedzme ľuďom, že ich Boh môže vyslobodiť od závislosti. Cirkev by mala byť ten hlas. Médiá, Hollywood, vláda, veda sa pokúšajú naplniť túto úlohu, ale iba Biblia a Cirkev by ju mali naplniť.

Ako môže staršia generácia lepšie podporiť a porozumieť mladšiu generáciu?

Chceme, aby tá štafeta bola odovzdaná zo staršej na mladšiu generáciu, a preto aj staršia, aj mladšia generácia má určitú výzvu. Výzva pre mladších je dovoliť, aby ich starší naučili a aby boli trpezliví, lebo mladí si často myslia, že môžu všetko a teraz. Výzva pre starších je učiť mladých namiesto toho, aby im iba hovorili, čo je potrebné urobiť. Potrebujú im povedať, prečo je potrebné, aby robili niektoré veci a žili na určitý spôsob. Predsa, najväčšou výzvou pre staršiu generáciu je pripraviť cestu a miesto. Uvedomiť si, že sú starší a že mladší majú viac energie. Odovzdať mladým službu, pokým ich oni budú viesť. Táto výzva bola tu od začiatku času, aby odovzdali vedomosti, aby odovzdali štafetu. A prirodzene je, že každá nasledovná generácia veci trošku zmení, čo môže byť frustrujúce pre starších, ktorí si myslia, že sa všetko musí robiť ich spôsobom. Frustruje to aj mladých, lebo vnímajú, že starší chcú všetko konať iba svojím spôsobom, a preto sa tomu protivia – a ani to nie je správne. Musí byť zdravý kompromis medzi dvomi generáciami. Všimol som si, že najväčší rozdiel v kultúre, v porovnaní s mojimi minulými návštevami v Srbsku, je práve táto vzdialenosť medzi staršou a mladšou generáciou. Ako keby mladšia generácia prešla dverami,

ale staršia generácia si ešte stále na nejaký spôsob drží tie niektoré staré veci. Starší musia pripraviť cestu pre mladších a mladší musia mať trpezlivosť so staršími a trochu zmeniť to, čo je potrebné.

Akú radu by ste dali mladým kresťanom, aby nasledovali Krista v dnešnom modernom svete?

Nie je také miesto a taký čas, keď nie je možné nasledovať Ježiša. Keď sa pozrieme na Daniela, ktorý žil v Babylone – žil na mieste, kde boli uctievaní falošní bohovia a nie Boh. Daniel žil v čase, keď modliť sa znamenalo smrť. A čo on urobil? Biblia hovorí, že keď Daniel počul rozkaz, že všetci, ktorí sa budú modliť inému bohu, okrem kráľovi Dáriovi, zomrú, odišiel do svojho domu, zavrel dvere, kľakol si a trikrát denne sa modlil. Preto moja rada tejto generácii v tomto čase je: Nájdite si miesto vo svojom dome, kde sa budete môcť stretávať s Ježišom. Dajte miesto modlitbe. Trávte čas s Bohom, pokiaľ Ho nepocítite. Rozprávajte sa s Ním, kým nezažijete, že je reálny. Rozvíjajte si modlitebný život. A druhá vec, ktorú chcem zdôrazniť je: Čítajte Bibliu kedykoľvek môžete. Keď budete čítať Bibliu, vaša viera bude silnejšia. Bez ohľadu na to, že to nikto iný nerobí, bez ohľadu, aký silný hriech vládne v spoločnosti. Ak si nájdete miesto vo svojom dome pre modlitbu a rozvijete si vzťah s Božím slovom, Boh vás vyplní svojím Duchom, budete hovoriť inými jazykmi, budete vidieť Božiu moc. Keď sa pokrstíte na meno Ježiš a vaše hriechy budú zmyté, budete vo svete, ale nie zo sveta, a ľudia vás budú vidieť ako niečo iné, ako niekoho, kým by aj oni chceli byť.

**Pripravila: Anna
Petrášová**

**Joe Campetella
s rodinou**

Verný alebo lenivý

W Biblia nás od prvého až po posledný verš povoláva na jedno a to isté – vernosť. Vernosť svojmu Bohu. Vernosť v práci, ktorú nám zveril v Jeho kráľovstve. Tá vernosť Jemu sa často odrazí i na náš telesný život a prejaví sa v našich prácach, manželstvách, priateľstvách, rodičovstve a pod. Nemožne je byť verný Bohu a byť neverný svojmu manželovi alebo manželke. Nemožné je byť verný Bohu a byť neverný na svojom pracovnom mieste. Vernosť Bohu sa v živote človeka nie zriedka prejaví aj v iných sférach života. Jedno z ovocí Ducha, ktoré apoštol Pavel spomína, je vernosť.

Vernosť má veľkú cenu v očiach nášho Boha, a preto nás všetkých povoláva na vernosť Jemu, čiže vernosť v Jeho kráľovstve. To, čo Boh očakával od Adama a Evy bola vernosť. To, čo chcel od Noacha, Abraháma, Dávida, Daniela a všetkých, ktorí sú Jeho, bola vernosť. To, čo si prial od celého národa izraelského bola vernosť. Akí chceme byť nájdení, keď budeme v posledný deň stáť pred Ním, je práve takí – byť verní. Božie slovo hovorí, že Boh zostáva verný. On od nás neočakáva nič, čo On sám nie je. Síce sme my nedokázali dokonalú vernosť, On vždy zostáva verný. Verný vo svojom slove, v sľuboch a vo svojich skutkoch. O to by sme sa mali usilovať aj my – vernosť vo svojom slove, sľuboch a skutkoch. Božiu vernosť vidíme v Jeho práci. Áno, Boh pracuje. Pán Ježiš povedal, že Jeho Otec pracuje. A všimajúc si, čo Boh hovorí a robí si všimneme Jeho vernosť. Apoštol Pavel písal list cirkvi do Tesaloniky a pripomenul: „*Verný je ten, ktorý vás povoláva. On učíní*“ (1. Tesaloničanom 5:24).

Ako si Boh všimne našu vernosť? Takisto ako si my môžeme všimnúť Jeho vernosť. Všima si našu prácu v Jeho kráľovstve. V Kristovom učení a v podobenstve o sluhoch, ktorým pán zveril majetok a odcestoval, všimneme si dôvod, prečo im to zveril: na to, aby dokázali svoju vernosť. Nieže pán chcel iba rozmnožiť svoj majetok, ale chcel vidieť vernosť a odmeniť vernosť svojich sluhov. Ako sluhovia dokázali vernosť svojmu pánovi? Dokázali ju cez prácu, ktorú vykonávali alebo vykonali. Vernosť vyžaduje vysúkať si rukávy a zašpiniť si ruky. Vernosť vyvolá skôr pot ako pohodlie.

Vernosť vie povedať nie, keď je potrebné povedať nie a povedať áno, keď je to potrebné. Vernosť znamená pracovať pre dobro pána. Vernosť neznamená pracovať pre moje dobro, ale pre Jeho dobro. Keď si všimneme vernosť mnohých hrdinov viery, vždy ich nájdeme v práci. Niektorí obrábali zem, iní bojovali, niektorí zasa viedli krajinu. Nenachádzame záznam, že si Boh všimol vernosť takých, ktorí len hovorili o sebe, že sú verní. Vernosť vždy zrodila skutok svedectva.

Božie slovo nás povoláva k vernosti. Tá vernosť Bohu vyžaduje usilovnosť. Boh hovorí, aby si šiel, prišiel, urobil, priniesol, modlil sa, kázal, cvičil, staval, vstával a zriedkakedy vyžaduje spánok, ponechať veci iným a pod.

Keď pán oslovil sluhov, ktorí pre Neho získali hrivny a vyhlásil, že sú „verní“ sluhovia, bolo to pre ich svedectvo, že niečo robili. Získali niečo pre pána. To, čo povedal tretiemu je hrozná vyhláška. Namiesto „verný sluha“ zazneli slová „lenivý sluha“. Prečo? Nemal schopnosť pracovať? Nepovedal by som. Nemal s čím pracovať? Nezdá sa mi. Nemal možnosť pracovať? V žiadnom prípade. Nechcelo sa mu, teda bol lenivý. Ako to vieme? Nemal žiadny výsledok a skutok, z ktorého by pán bol oslávený. Nemal svedectvo o práci. Niežeby nemal čo ľuďom ukázať, ale nedokázal sa pred Bohom. To prinieslo hrozný osud. V knihe *Nielen príbehy* (v originálnom znení *Ne samo priče*) s mojou sestrou sa trochu podrobnejšie zaoberáme touto tematikou. O čom sa zmieňujeme je to, že pán ocharakterizoval dvoch sluhov ako verných a jedného, že je lenivý.

Prečo nie verní a neverný, ale verní a lenivý? Pretože opak vernosti je lenivosť. Vernosť rozmnožuje a prináša dobro Kráľovi, kým lenivosť zakopáva aj to, čo dostala a nemá čo priniesť Pánovi. Vernosť vždy bude uznaná a odmenená, kým lenivosť bude odsúdená a obraná o to, čo má.

Na biblickej škole som mal jedného výnimočne múdreho a vo veľkej miere Bohom použitého učiteľa. Jeho meno bolo Van a všetci študenti sme si ho veľmi vážili. Netrpezlivo sme čakali kedy budeme mať vyučovaciu hodinu s Vanom. V našich očiach on bol veľký Boží muž. Keď sa zostaral, veľmi onemocnel a poznal, že prichádza čas, keď ho Pán odvolá do večnosti. Ležal na svojej posteli a dal si zavolať svojho najlepšieho priateľa, aby prišiel k nemu na posledný rozhovor.

Toto tiež bol muž Boží, s ktorým spolu slúžili mnohé roky a volá sa Dávid. Keď Dávid prišiel a sedel pri svojom bratovi a priateľovi, pokým si zaspomínali na mnohé boje, ktoré spolu bojovali a smiali sa z mnohých zážitkov, ktoré cez roky prežili, v jednej chvíli, ako Dávid svedčil, nastalo ticho; akoby sa zamysleli obaja nad všetkým. Po chvíli Van povedal: „Dávid, všetko, čo ma teraz zaujíma a čo chcem počuť o chvíľku, keď odídem, je iba jedno.“ Dávid nám povedal: „Priblížil som sa, aby som počul, čo to môj brat, priateľ a spolubojovník chce počuť.“ Van vyslovil: „Mám nádej, že hneď budem počuť: verný a dobrý sluha.“ Sluha, buď verný! Oplatí sa.

Dan Tomášik

**Vernosť vyvolá
skôr pot
ako pohodlie.**

Vzrast až po zrelosť zvanú trpezlivosť

prvá časť

„Považujte to za každú radosť, moji bratia, keď na okolo upádate do rôznych pokušení vediac, že dokázanosť vašej viery pôsobí trpezlivosť. A trpezlivosť nech má dokonalý skutok, aby ste boli dokonalí a celí, nemajúci v ničom nedostatku.“ Ep. sv. Jakoba 1:2-4

V osobnom vzraste môžeme testovať našu zrelosť a tá sa ohliada v trpezlivosti. Vo svete, ktorý hovorí „všetko hneď a teraz“, Božie kráľovstvo funguje inak: viera rastie v očakávaní, nie v uponáhlení. Našu vieru a duchovný vzrast môžeme vymerať v trpezlivosti a v očakávaní na Boha. Svet hovorí, že keď zrýchlime, tak všetko stíhame a Boh hovorí: Čakaj na mňa, lebo ja konám v pravý čas.

Čo hovorí Písmo o trpezlivosti?

Pán Ježiš povedal, že ak budeme mať trpezlivosť, získame si život (Lukáš 21:19). Život nemôžeš kúpiť, ale ho môžeš získať trpezlivosťou a vytrvalosťou. Rimanom 15:4 hovorí, že všetko, čo je napísané, je napísané na naše poučenie, aby sme skrze trpezlivosť a potechu z Písem mali nádej. Trpezlivosť je očakávanie, že Boh má svoj správny čas a že Mu môžeme dôverovať. Žalm 25:3 uvádza, že nebude zahanbený nikto z tých, ktorí očakávajú na Hospodina. A v 5. verši hovorí: „Daj, aby som chodil v Tvojej pravde a vyuč ma, ... na Teba očakávam každý deň.“

Očakávanie na Boha nie je strata času! Je to dôvera v Božie slovo a v Jeho zaslúbenie. Očakávanie na Boha nie je pasivita. Je to aktívna dôvera, že Boh vie, čo robí. Niekedy je to čas prípravy – na to, čo má prísť. Keď sa nám zdá, že Boh zdržuje, často pripravuje nás, naše srdcia, okolnosti.

Jeden z najsilnejších kresťanských príkladov trpezlivosti je príbeh Jóba zo Starého zákona.

Jób bol bohatý zbožný muž, ktorý mal všetko – rodinu, majetok, zdravie. Potom prišli skúšky: v krátkom čase stratil svoj majetok, všetky deti a nakoniec zdravie. Mal bolesti, bol opustený, dokonca ho aj jeho priatelia obviňovali, že musel urobiť niečo zlé. A predsa – neprestal dôverovať Bohu.

V Biblii sa píše: „...O trpezlivosti Jóbovej ste počuli a koniec Pánov ste videli“ (Jakob 5:11). Jóbova trpezlivosť nebola len pasívne čakanie. Bola to vytrvalá viera, že síce nechápe, prečo sa to deje, Boh má plán. A nakoniec mu obnovil život a dal mu ešte viac ako predtým.

Trpezlivosť je znak dôvery a úplné presvedčenie, že Boh nielen vie, ale aj koná v správny čas. A práve v tom čase, keď čakáme, nás formuje. Dovoľme Bohu, aby nás cez trpezlivosť viedol ku zrelosti.

Dávid Mamojka

Očakávanie na Boha
nie je strata času!
Je to dôvera v Božie
slovo a v Jeho
zaslúbenie.

Čomu som veril, nestačí

Ešte ako malý chlapec som mal možnosť počuť o Bohu, lebo môj ujo bol evanjelický kňaz, a tak som vedel niečo o pekle a raji. Ale ako čas prechádzal, ja som čoraz viac išiel do sveta, žiaľ, ako aj väčšina mladých ľudí. Veril som síce aj ďalej, že Boh je, ale nepoznal som Pána a Jeho vôľu. Žil som v hriechu a zlých žiadostiach, ako čo je hodovanie, opilstvá... nevediac, že sú to veci, ktoré Boh vopred odsúdil.

Keďže som nepoznal Pána, myslel som si, že by pre spasenie bolo dostatočne veriť, že Boh je, potom chodiť do kostola a krátko sa pomodliť. Avšak potom začali zdravotné problémy, možno zapríčinené alkoholom, možno nie, to len Pán vie. Vtedy akoby som sa začal viac zaujímať o Boha, lebo som vedel, že keď by som umrel, išiel by som do pekla.

Po určitom čase dostal som nového kolegu na pracovnom mieste. Bol to brat z Duchovnej cirkvi, ktorý mi hovoril o Bohu. Tak som zistil, že to, čomu som ja veril, nestačí k spaseniu. Moja gazdiná nás oboch povolala do Petrovca, keď tam hosťovali kazatelia zo Slovenska a Chorvátska, a vtedy som opätovne zisťoval, že som nemal správne poznatky.

Zistil som, že je potrebné pokrstiť sa ako dospelý človek a nie ako malé dieťa, ktoré je pokrstené nevedomky. Keď boli evanjelizácie v Kristovej duchovnej cirkvi, brat zo zboru ma povolal, a teda šiel som. Určitú dobu som občas prišiel na bohoslužby, ale v jednom momente som sa rozhodol, že dosť bolo čakania, a preto som začal pravidelne navštevovať. Bratia mnoho kázali o pokání a znovuzrození. Rozhodol som sa byť pokrstený vo vode a potom som prijal aj krst Duchom Svätým.

Povďačný som Pánovi, že som vyslobodený od hriechov, v ktorých som žil. Povďačný som Pánovi za jeho zhovievavosť, ľútosť a milosť. Povďačný som Mu, že bol zhovievavý, kým som páchal bezbožnosť. Teraz môžem prežívať tie duchovné požehnania a mať pokoj a radosť vo svojom srdci. Teraz vidím, ako je dobre byť v Pánovej prítomnosti. To je niečo oveľa viac ako telesné pôžitky.

Moja výzva všetkým, ktorí ešte nespoznali Pána je, aby sa rozhodli na ten krok, aby aj oni mali pokoj a radosť vo svojom srdci.

Vladimír Kukučka

Diablov plán bol zničiť Boží bol však iný

„*Vo všetkom d'akujte, lebo to je vôľa Božia v Kristu Ježišovi.*“ 1. Tesaloničanom 5:18

S Božou pomocou a srdcom plným povďačnosti Bohu a všetkým veriacim za odosielané modlitby, rodičom, sestrám, bratom a iným, za vašu ochotu pomôcť a že ste boli našou podporou, ďakujeme!

Skrátka chcem napísať a zdieľať sa o svedectvo, ktoré prežila naša dcéra Petra, ako aj celá naša rodina.

Písal sa marec a rok 2023. Petra prišla zo škôlky domov s červenými dľaňami. Myslela som si, že je to nejaká farba, no nedalo sa to umyť. Pochopila som, že niečo nie je v poriadku, podozrievala som na alergiu. Do rána jej dlane a nohy opuchli. V tom momente som jedno vedela – že Boh vie najlepšie, vie čo to je a že môže aj naskutku uzdraviť alebo nás chce niečomu naučiť, upevniť a očistiť!

Dostali sme odporúčenie do nemocnice, lebo jej to neprechádzalo, ešte sa len zhoršilo. Zdržali ju na imunológii a začali s vyšetreniami. Choroba zasiahla celé telo! Vlasy opadávali, nechty zoslabli a koža bola šupinatá. Lekári nám povedali, že môžeme byť povďační Bohu, že jej to nezasiahlo vnútorné orgány.

Za ten celý čas sa modlila rodina a veriaci. Lekári nám nevedeli povedať, aké to je ochorenie. Takmer dva mesiace v nemocnici a množstvo terapií, infúzií, liekov, vyšetrení, ultrazvukov, krém, dokonca odobratá biopsia, kde sme odpoveď nedostali. Pustili nás domov so slovami, že ako prišlo, tak aj prejde.

Ako dni prechádzali, nemoc sa len zhoršovala, naše dieťa v tom všetkom veľmi trpelo, ale trpezlivo všetko znášala.

V tých najťažších chvíľach, v doline a mrákave, diablov plán bol zničiť mňa, matku, lebo útočil na moju psychiku, že som nemala síl pre svoje vlastné deti a pre rodinné povinnosti. Napriek perfektným zdravotným testom, moje vnútro bolo choré. No ďakujem za modlitby a Bohu za silu kráčať a ísť ďalej a že ma vytrhol z toho, lebo prišlo povzbudenie na modlitbe od Pána, že nás Boh vedie hrbol'atou, úzkou a kamenistou cestou, ale dosiahneme víťazstvo. Keď sme si mysleli, že nemáme viac síl k modlitbe a ani dost' viery, veriaci sa po ten celý čas modlili. A Boh poslal odpoveď, vďaka Mu! Dupočul sa o Petre a jej zdravotnom stave aj lekár špecialista pre kožné ochorenia v Belehrade. Chcel ju vidieť a dôkladne sa o ňu staral.

Boh vie a má čas, kedy dá úplnú odpoveď a akú.

Proces liečenia začal na ochorenie *Pityriasis rubra pilaris*, teda veľmi zriedkavé genetické ochorenie. Musela byť pod dozorom lekárov a piť silné lieky. Znovu nemocnica.

Symptómy začali ustupovať, ďakovali sme Bohu za vypočuté modlitby a danú odpoveď. Prehliadky boli každých 1,5 mesiaca. Nemoc sa zhoršuje. Znovu schádzame do kolotoča neistoty.

Bože, vieme, že nedáš ponad to, čo môžeme zniesť! Zotrvávali sme na modlitbách. Napriek zlomenému srdcu, rozpoltenosti celého vnútra, odlúčenia od svojich druhých detí a mocných diablových útokov, snažili sme sa uvedomiť si, že Boh koná všetko v pravý čas a je s nami.

Lekári navrhli silnejšie lieky a hospitalizáciu. Nevedeli sme, kedy sa to skončí. Ďakovali sme Bohu, že aspoň vieme, že jedného dňa utíchne. Nasledovala terapia a vyšetrenia. Jedného dňa sme sa modlili o skoré a úplné uzdravenie. Neskôr, v ten istý večer, prišla ku mne Petra a povedala mi, že chce ísť do neba k Pánovi Ježišovi, aby nemusela piť lieky. Chcela mať zdravé telo a tam by ju už nič nebolelo. Pán Ježiš miluje deti, má ich istotne veľa pri sebe, iste bude môcť byť vždy aj ona pri Ňom.

Tam sa nebude musieť trápiť a znášať posmešné slová. Modlila sa k svojmu Bohu znovu a všetko mu povedala. Nevedeli sme, čo iné robiť. Boh vie a má čas, kedy dá úplnú odpoveď a akú. Povzbudzovala som aj seba, aj Petru. A prišiel ten čas. Vďaka Bohu!

V ten deň som jej podávala liek, aby ho zobrala, no ona začala veľmi plakať, že už nedokáže to prehĺtať, lebo je horké. A vtedy zo mňa vyšlo vyhlásenie (ďakujem Bohu za silu a vieru môcť to povedať): „Petra, ak veríš, že ťa Pán Ježiš uzdraví, od tohto dňa nebudeš piť lieky.“ Plakala a vyznávala, že verí, že ju Pán Ježiš uzdraví a že Ho veľmi miluje!

Od toho dňa prišlo uzdravenie jej tela a navrátenie životnej detskej energie. 17. decembra 2024 roku bola posledná prehliadka úplne zdravého dieťaťa. Vďaka Bohu!

Nech vás všetkých Boh požehná.

„*Nechajte dieťatká ísť ku mne a nebráňte im, lebo takých je kráľovstvo Božie. Ameň vám hovorím, že kto by neprijal kráľovstva Božieho jako dieťa, nikdy nevojde do neho.*“ Evanjelium podľa Lukáša 18:16-17

Staráš sa

Je ráno. Pravidelné čítanie a stíšenie sa pri kávičke. A predsa, dnes zažívam niečo iné, nekaždodenné a zvláštne. Čítam Evanjelium podľa Lukáša 10:38-42, príbeh o Marte a Márii, toľkokrát prečítaný, známy, ale dnes odhaľujem nové zjavenie z prečítaných veršov. Ako som tomu doteraz takto nerozumela? Bože, chceš ma niečo naučiť? Áno, odpoveď do duše prišla okamžite. Áno, chcel ma naučiť a chcel mi Pán poukázať na tri dôležité body z tohto príbehu.

Staráš sa a znepokojuješ pre mnohé veci

Keď Pán Ježiš, v čase svojho pôsobenia na zemi, chodil po rôznych mestách, jedného dňa prišiel do akéhosi mestečka. Asi meno toho mestečka v tomto prípade nebolo vôbec dôležité. Dôležitejšie bolo, že v ňom žila jedna žena, menovala sa Marta a ona pozvala Ježiša do svojho domu. Keď prečítame tento verš, v našich myšlienkach už cena tejto ženy stúpa, máme ku nej úctu a máme pre ňu slová pochvaly – veď pohostinnosť je dobrá a biblická vlastnosť. A ona sa nám zdá pohostinná a ochotná postarať sa a prijať pútnika, cudzinca. Asi Marta bola „gazdinka“ v tom dome, usilovná, šikovná, držala veci pod kontrolou, starala sa o dom. Nasledovný verš nám hovorí, že Marta mala sestru Máriu, ktorá si, keď hosť Ježiš prišiel, sadla k Jeho nohám a počúvala Jeho slová. Prvá naša myšlienka by asi bola: Ó, Mária, no veď prišiel k vám hosť, treba sa o neho postarať, treba prichystať obed, treba prestrieť stôl, treba... Treba mnoho toho urobiť, veď hosť je v dome a ty si si sadla a na pokoji sa rozprávaš a tvoja sestra sa „trhá od roboty“, to predsa nie je v poriadku.

Asi naše telesné rozmýšľanie všetkých nás by sa uberalo v tomto smere. Aj Marta, ktorá mala plné ruky práce v kuchyni, istotne takto rezonovala. Znepokojená tým, že jej sestra Mária nepomáha, ale spokojne sedí, čo ju ešte viac znervózňovalo,

prišla ku Ježišovi a hovorí: „*Pane, či nedbáš, že ma moja sestra nechala samu obsluhovať?*“ Po prečítaní týchto slov, nám všetkým odľahlo. No už teraz to Ježiš vyrieši najlepšie a zastane sa usilovnej Marty, ona dostane zaslúženú pomoc a pochvalu za svoju usilovnosť. Ale Marta dostáva nečakanú odpoveď, ktorá nás všetkých prekvapuje a nie je logická nášmu telesnému rozmýšľaniu. Ježiš nepovedal: Marta, ďakujem za výborný obed. Namiesto toho jej povedal: „*Marta, Marta, staráš sa a nepokojiš pre mnohé veci.*“ Ó, nemôžem uveriť, čo som prečítala. Dvakrát zopakované ako zdôraznenie – Marta, Marta... A potom, staráš sa a nepokojiš pre mnohé veci. Hneď mi na myseľ prišli i ďalšie verše, týkajúce sa starania sa, ako je: „*Nestarájte sa o svoj život, čo budete jesť, ani o telo, čím sa odevujete. Lebo život je viac ako pokrm, a telo viac než odev*“ (Lukáš 12:22-23). A tiež: „*A kto z vás môže starajúci sa pridať k veľkosti svojej postavy čo len jeden lakeť?*“ (Lukáš 12:25). Alebo: „*Pozrite sa na poľné ľalie jako rastú, a nerobia ani nepradú a sú také krásne. Ak sa Boh stará o ne, o koľko skôr sa postará o vás*“ (Lukáš 12:27-28). „*Ale hľadajte najprv kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť, a to všetko vám bude pridané*“ (Matúš 6:33).

Zapôsobili na mňa tieto slová, a kladiem otázku: Pane, ako sa nestarať? Veď starať sa musíme o svoj život, o dnešný deň, čo dnes robiť, čo dnes budem variť, čo budeme jesť, čo moja rodina, čo si oblečieme... a čo naša budúcnosť? Veď v Prísloví v 31. kapitole sa hovorí o statočnej žene, ktorá bola usilovná, vstávala ešte za noci, aby pracovala pre svoju rodinu, aby jej rodina bola zaodiata, aj chudobným dávala, aj pole kupovala...

Nastoluujú sa mi otázky v hlave. Pane, kde je hranica medzi správnym staraním sa a nesprávnym staraním sa? A zrazu mi oči padli na slová: „...*a nepokojiš sa*“. Vzdýchla som si! Aha, asi mám odpoveď!

a znepokojuješ

Asi toto urobí rozdiel medzi jedným a druhým staraním sa. Ak sa starám do tej miery, že ma to znepokojuje a berie mi pokoj, ktorý mám v Pánovi zaslúbený a ktorý mám mať, vtedy je to staranie sa nesprávne. Ak sa neviem spoľahnúť na Pána, že sa On postará o moje potreby, aj za moju budúcnosť, vtedy to staranie sa nie je podľa Božej vôle. A to Pán Ježiš odsúdil pri Marte. Tak som si uvedomila a povedala: Pane, ďakujem Ti, že ma dnes učíš, aby som sa starala, ale pritom sa neznepokojovala, lebo Ty sa staráš o mňa. A uvedomila som si, čo mám robiť. Keď je myseľ plná Boha, vtedy tam nieta miesta pre starosti.

Ale Pane, čo sú tie mnohé veci, o ktorých si povedal, že sa stará a znepokojuje? Či to bude, že pracujeme, nemáme čas pre Teba, aby sme si zadovážili nejaké veci a potom už pre tie mnohé veci, ktoré vlastníme, znovu nemáme čas pre Teba, lebo sa musíme starať o tie mnohé veci, ktoré máme? Ó, Pane, pomôž mi a zatvor moje oči pre veci, ktoré nemusím mať a ktoré by ma iba oberali o drahocenný čas, ktorý by som mohla stráviť v tvojej prítomnosti.

A jedného je treba

Verš 42. A to je asi čo? Len jedno je dôležité v očiach Božích a len jedno bude dôležité pri Pánovom príchode. Mária sedela pri nohách Pánových a počúvala Jeho slová. Túto prácu Ježiš ohodnotil ako správnu a dôležitú a povedal, že si Mária zvolila dobrú časťku, dobrú vec, správnu vec, ktorá nebude odňatá od nej.

Zvolila si dobrú časťku

Mária si zvolila? Áno, bol to jej výber. Všetci my robíme to, čo si zvolíme. Máme čas pre to, čo si zvolíme a pre to, čo nám je dôležité. I toto slovo doľahlo na mňa tak zvláštne – zvolila si. Znamená to, že si mohla zvoliť aj niečo iné, možno obsluhovať ako Marta. Naša voľba je veľmi dôležitá.

Tak mnohokrát hneď zrána máme mnoho práce a toľko si na dnes naplánujeme. Otázka je, či aj stačíme všetko zrobiť. Môžeme si zvoliť hneď zrána stráviť kvalitný čas s Pánom.

Často si povieme: večer som taká unavená, dnes sa pomodlím len tak skrátka, poďakujem Pánovi za dnešný deň. Avšak zvoľme si aj večer stráviť chvíľu s Pánom. Ak si myslíš, že na kolenách zadriemeš, Pán ti nepočíta za chybu, ak sa budeš prechádzať po izbe. Len trávi s Ním čas! Zvoľme si každý deň prečítať zopár veršov či kapitol. Zvoľme si každý deň niekomu povedať o Pánovi. Veď to, čo by nás malo znepokojovať je, ak naši susedia nie sú spasení alebo ani nepočuli o Ježišovi. Zvoľme si, že keď je určený čas bohoslužieb v dome Božom, vždy tam budeme. Po únavnej práci nieta lepšieho miesta pre odpočinok ako v dome Božom, kde si aj naše telo, ale aj naša duša a náš duch odpočinie od zemských starostí. Dávidova modlitba v Žalme 27:4 bola: „*Jedno si žiadam od Hospodina, iba to budem hľadať: aby som mohol bývať v dome Hospodinovom po všetky dni svojho života, aby som hľadel na krásu Hospodinovu a zpytoval v jeho chráme.*“

Moje pranie pre seba a nás všetkých je, aby sme si žiadali iba to jedno, ako Dávid. Ježiš povedal Marte, že „jedno je treba“, treba bývať v dome Hospodinovom, v Jeho prítomnosti a vidieť Jeho krásu. Možno pre tie „mnohé veci“, o ktoré sa staráme a znepokojujeme, ochladla naša túžba po dome Hospodinovom a možno pre tie mnohé veci nemôžeme vidieť krásu Hospodinovu. Avšak zvoľme si odhodieť všetko, čo nám zastiera zrak a dovoľme si obnovenie našej túžby po Bohu a kochaní sa v Jeho kráse.

Telesnosť

Nepriateľ ťa chce mať pod kontrolou

„Slovo Božie nám odhaľuje pravdy, ktoré tento svet nepozná. Niektoré z nich sú, že existuje večnosť pre každého, že sme na svete len dočasne, že keď sa znovuzrodíme už nepatríme tomuto svetu a že si nič, čo vlastníme, nemôžeme so sebou zobrať. Avšak kresťania v dnešnej dobe často pre každodenný život, prácu, rodinu zabúdajú túto realitu, ako i na to, že nás Božie slovo povoláva, aby sme si obnovili myseľ podľa Božej vôle (Rimanom 12:2). Ak sa aktívne nezaobráme poznávaním Pána a Jeho vôle, začneme rozmýšľať, rozprávať a mať pohľad na život z rovnakej perspektívy ako neveriaci svet a je to v protiklade s Božím kráľovstvom, lebo v Božom kráľovstve systém hodnôt je opačný od toho, čo hodnotí svet. Vtedy sa všetky tie Božie pravdy stanú iba informáciou v našej mysli a už nevlývajú na náš život.

To nás dovádza do bodu, keď sa začneme zameriavať na tento telesný každodenný život a už nemyslíme na veci, ktoré sú hore (Kološanom 3:2), na Božiu vôľu, na Jeho kráľovstvo, ale sa časom stávame čoraz telesnejší a nie sme si toho ani vedomí. A úplne zabúdame na to, že ešte sme na tomto svete, ale už sem nepatríme (Ján 15:19), sme tu ako cudzinci alebo poslovia, ktorí už majú iné občianstvo, občianstvo Božieho kráľovstva.

Nepriateľ tomu veľmi dobre rozumie a vie, že keď sa staneme telesnými, vtedy nebudeme zo srdca čítať, počúvať Slovo a modliť sa, a práve vtedy nám zoslabne viera. Budeme myslieť, rozprávať a žiť ako svet alebo ako ostatní ľudia v kráľovstve temna. Budeme sa pozerat' svojimi očami na ťažkosti a problémy, budeme sa usilovať to riešiť svojou silou a zarobiť dostatočne,

lebo nám telo bude hovoriť, že ak sa my nepostaráme, nikto sa o nás nepostará. Pokým nám Pán zaslúbil, že ak budeme najprv hľadať Božie kráľovstvo, že sa On postará o naše potreby (Matúš 6:25-34) a taktiež, že nás neopustí (Židom 13:5b). A tak nepriateľ používa naše telo, aby nám priniesol starosti tohto sveta do mysle a k tomu ešte pridá zvod bohatstva, aby sme stále chceli viac a viac. Takým spôsobom uduší tú rastlinku, ten Boží život a nieto už žiadneho úžitku (Matúš 13:22).

Pán to jednoducho povedal – ak soľ stratí svoju sľaň, vtedy už ničomu neslúži a vyhadzuje sa von. Telesnosť je veľmi nebezpečný stav každého kresťana, Božie slovo nás jasne napomína, že v nás existuje boj medzi Duchom a telom, a my si svojou slobodnou vôľou volíme jedno alebo druhé. Ak telo zvíťazí, je to preto, lebo sme si zvolili spôsob tohto sveta. Naše telo nás nevedie do Božej pravdy, ale nás vedie do toho, čo ono chce – to sú rôzne žiadosti tela. Vieme, že ľudia vo svete nemajú tento boj, lebo nemajú Ducha Svätého a sú vždy telesní a fungujú iba podľa tela. To, že máme Ducha Svätého, neurobí automaticky z nás kresťanov, ktorí žijú podľa Ducha, lebo sme napomínaní, aby sme nezarmucovali Ducha Svätého, ktorý je v nás. Pavol v Rimanom 8:5 zdôraznil, že: „*Tí, čo žijú podľa tela, myslia na telesné veci, tí, čo žijú podľa Ducha, myslia však na duchovné veci.*“ Potom hovorí v 7. a 8. verši: „*Zmýšľanie tela je nepriateľstvom voči Bohu... Tí, čo žijú v tele, nemôžu sa páčiť Bohu.*“ A potom v liste Rimanom 8:13 jasne povedal, aký to má koniec: „*Ak žijete podľa tela, zomriete...*“

Nepriateľ vynakladá veľké úsilie, aby nás všetkých mal „pod kontrolou“, aby sme sa príliš nerozhorlili. Nemá žiadny problém s chodením do zhromaždenia, spievaním, počúvaním kázni, pokým je to nábožne, bez srdca. On dobre vie, že pre neho je nebezpečné kresťana dostať do bodu, aby bol úplne telesný, lebo sa môže stať, že si uvedomí koľko ďaleko odišiel, obráti sa srdcom a bude robiť pokánie.

Vtedy mu hrozí nebezpečenstvo, že sa príliš zobudí. Preto sa usiluje udržať rovnováhu, aby sme boli telesní do miery, keď si ešte o sebe myslíme, že sme v poriadku, že sme ešte stále tou opravdivou soľou tomuto svetu.

Pre nás ľudí neexistuje spôsob ako poznať svoj duchovný stav, náš um nám tu nepomôže, iba Duch Svätý. Pripomeňme si odkaz do Laodicey – oni si mysleli, že sú bohatí a sebestační, ale Pán im povedal pravdu, že sú vlastne opak od toho, čo si o sebe mysleli, že sú biedni i mizerní, poľutovaniahodní i chudobní, i slepí, i nahí. Aká šokujúca správa pre všetkých – nieže sčasti schybili, ale úplne zlyhali. Slovo nám jasne hovorí, že Pán Ježiš je naším pastierom, tým dobrým pastierom a my všetci sme pripodobnení ovciam. Keď posudzujeme toto prirovnanie duchovne, vidíme, že bez pastiera jednoducho nemôžeme, bez jeho ochrany a vedenia neprežijeme. Naša múdrosť a inteligencia nám nestačí, a práve preto potrebujeme osobne poznať svojho pastiera a mať Jeho aktívne vedenie v našom živote, inak sa nedostaneme do cieľa (Ján 10:3-5).

Obnovujeme svoju myseľ podľa Božej vôle, podľa Božieho slova, kým máme čas. Neprizerajme sa na tento svet a jeho hodnoty (1. Jánova 2:15-17). Obživme svoju vieru v Božie zaslúbenia a nedovoľme, aby starosti tohto sveta a zvod bohatstva udušili Slovo a zarmútili Ducha Svätého, ktorý je v nás. Je to boj, naše telo žiada proti Duchu a Duch proti telu, lebo to sa jedno druhému protiví a potom hovorí: „*...aby ste nerobili toho, čo by ste chceli*“ (Galat'anom 5:17). A keď budeme plní Ducha Svätého, vtedy budeme prinášať aj ovocie Ducha, teda aj pokoj – ten Boží pokoj, ktorý prevyšuje každý rozum. Je to jediný spôsob, ako naozaj mať pokoj na tomto svete, aj keď je nepokoj a neistota vôkol nás.

Galat'anom 5:24 – „*A tí, ktorí sú Kristovi, ukrižovali svoje telo s jeho vášňami a žiadosťami.*“

Vladimír Struhár

**Pre nepriateľa je
nebezpečné kresťana
dostať do bodu, aby bol
úplne telesný, lebo sa môže
stať, že si uvedomí koľko
ďaleko odišiel a obráti sa...**

KNIHA

Otcovská starostlivosť

David Devenish

Čo je apoštol a ako by tá biblická úloha mala fungovať v súčasnej cirkvi? Kniha pre všetkých, ktorí na srdci majú efektívnych vodcov, misiu Radosnej zvesti a zdravú cirkev po celom svete.

700,- din

KNIHY

Biblické príbehy

pre odvážne dievčatá

pre odvážnych chlapcov

V ponuke máme dve nové detské knihy, pre dievčatá a chlapcov. Nezmeškajte príležitosť a zabezpečte si ich ešte dnes!

1900,- din

Ak si želáte podporiť združenie Manna

anketa

ODRÚTENIE ZA PROMOCIU VEŠČABSKÝCH VIEDNOSTI
manna

objednajte si na adrese:
ZDRUŽENIE PRE PROPAGÁCIU
KREŠŤANSKÝCH HODNÔT „MANNA“
Kulpin 21472, Radnička 23, Srbsko
Tel/Fax: +381 21 22 86 988
e-mail: casopis.manna@gmail.com
web: www.manna.org.rs

